

16 decembrie – 22 decembrie

Să biruim răul prin bine

Textul de memorat: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” (Romani 12:2)

Pavel se străduiește să-i scape pe credincioșii romani de concepțiile lor greșite despre Lege și îi cheamă totodată pe toți creștinii la un standard înalt de ascultare. Ascultarea aceasta vine dintr-o schimbare interioară, a inimii și a minții, realizată numai prin puterea lui Dumnezeu care lucrează în acela care I s-a predat Lui.

El nu afirmă nicăieri în cartea Romani că ascultarea aceasta s-ar produce automat. Creștinului trebuie să i se aducă la cunoștință ce se așteaptă de la el, iar el trebuie să dorească să îndeplinească aceste cerințe și apoi să caute puterea fără de care este imposibil să asculte.

Acest lucru înseamnă că faptele sunt un mod de exprimare a credinței creștine. Pavel nu a avut nicio intenție să minimalizeze rolul faptelor. În capitolele 13-15, el le accentuează cu putere. Prin aceasta, el nu-și neagă afirmațiile anterioare cu privire la neprihănirea prin credință. El arată că, dimpotrivă, faptele sunt adevărata dovadă a trăirii prin credință. S-ar putea afirma chiar că, datorită revelației suplimentare de după venirea lui Isus, cerințele Noului Testament sunt mai mari decât cele din Vechiul Testament. Credincioșii din Noul Testament au primit un exemplu de comportament moral adecvat în Isus Hristos. Numai El este modelul pe care trebuie să-l urmăm. „Să aveți în voi gândul acesta, care era și...” – nu în Moise, nu în David, nu în Solomon, nu în Debora, nu în Ilie, ci – „... în Hristos Isus” (Filipeni 2:5).

Nu există și nu este posibil să existe un standard mai înalt de atât.

Duminică, 17 decembrie – O slujbă duhovnicească

Partea doctrinară a Epistolei către romani se încheie cu capitolul 11. Capitolele 12-16 prezintă îndrumări practice și observații personale. Aceste capitole concludive sunt extrem de importante, deoarece arată cum trebuie să fie trăită viața de credință.

În primul rând, credința *nu* este un înlocuitor al ascultării, ea nu ne scutește de obligația de a asculta de Domnul. Regulile morale sunt încă în vigoare, ele sunt explicate și chiar amplificate în Noul Testament. În al doilea rând, nu ni se dă nicăieri de înțeles că unui creștin îi va fi ușor să-și trăiască viața în conformitate cu regulile acestea. Dimpotrivă, ni se spune că uneori ar putea să-i fie dificil, deoarece lupta cu eul și păcatul este întotdeauna grea (1 Petru 4:1). Creștinului i se făgăduiește puterea divină și i se dă asigurarea că biruința este posibilă, dar noi continuăm să trăim în lumea aceasta a vrăjmașului și va trebui să ducem multe lupte cu ispitele. Vestea bună este că, dacă vom cădea, dacă ne vom poticni, nu vom fi alungați, ci avem un Mare-Preot care mijlocește pentru noi (Evrei 7:25).

1. Ce ne spune analogia din Romani 12:1 despre modul cum ar trebui să trăim în calitate de creștini? Ce legătură are versetul 2 cu versetul 1?

În Romani 12:1, Pavel face aluzie la jertfele din Vechiul Testament. Credincioșii de odinioară îi aduceau lui Dumnezeu ca jertfă animale. Acum, creștinii sunt chemați să-l aducă trupurile lor, dar nu moarte, ci vii, consacrate în slujba Sa.

În perioada Israelului din vechime, fiecare animal adus ca jertfă era examinat cu atenție. Dacă se constata că avea vreun defect, era refuzat, deoarece Dumnezeu poruncise ca jertfa să fie fără cusur. Tot așa, creștinilor li se poruncește să-și aducă trupurile ca „o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu”. Pentru aceasta, ei trebuie să-și

păstreze toate capacitățile în cea mai bună stare cu putință. Aceasta înseamnă că trebuie să căutăm să fim cât mai curați și mai credincioși posibil.

„«Să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre» (Romani 12:2). Așa descrie apostolul progresul [creștinului], fiindcă li se adresează celor care sunt deja creștini. Viața creștină nu înseamnă să stai pe loc, ci să mergi din bine în mai bine.» - Martin Luther, Commentary on Romans, pp. 167-168. Ce înseamnă concret să mergem din bine în mai bine în viața creștină?

Luni, 18 decembrie – Simțiri cumpătate

Trimestrul acesta am vorbit mult despre continuitatea valabilității Legii morale a lui Dumnezeu și am subliniat în mod repetat că mesajul lui Pavel din cartea Romani nu este acela că Cele Zece Porunci ar fi fost desființate sau înlăturate de credință.

Totuși este foarte ușor să cădem în capcana literei Legii și să uităm de spiritul ei. Spiritul ei este dragostea - dragostea față de Dumnezeu și față de oameni. Oricine poate declara că are această dragoste, dar nu toți cei care o declară o și dovedesc practic.

2. Cum să ne manifestăm dragostea de oameni? Romani 12:3-21

Ca și în 1 Corinteni 12 și 13, Pavel înalță dragostea după ce vorbește despre darurile Duhului. Dragostea (grecescul *agape*) este „o cale mai bună”. „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:8). Dragostea definește deci caracterul lui Dumnezeu. *A iubi* înseamnă a te purta cu oamenii așa cum Se poartă Dumnezeu și a-i trata așa cum îi tratează Dumnezeu.

Pavel arată aici cum trebuie exprimată dragostea în mod practic. Se desprinde un principiu important, și anume smerenia: dispoziția de a nu avea „despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine” (Romani 12:3), dispoziția de a da „întâietate altuia” (vers. 10) și de a nu ne socoti „singuri înțelepți” (vers. 16). Cuvintele lui Hristos cu privire la Sine: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima” (Matei 11:29) surprind esența acestui principiu.

Creștinii ar trebui să fie cei mai smeriți oamenii de pe pământ. Noi suntem slabi și degradați și, pentru a fi mântuiți, depindem total o neprihănire din afara noastră și de o putere care să ne schimbe din interior. Cu ce ne putem lăuda? Cu ce ne putem mândri? Ce motive avem să ne fălim? Absolut niciunul. Pornind din acest punct al umilinței personale (înaintea lui Dumnezeu și înaintea celorlalți), să trăim așa cum ne îndeamnă Pavel în versetele acestea!

Citește Romani 12:18. Cât de bine aplici îndemnul acesta în viața ta la momentul acesta? Ai nevoie de unele schimbări de atitudine pentru a-l aplica?

Marti, 19 decembrie – Creștinul și statul

3. Ce principiu fundamental putem desprinde din Romani 13:1-7 cu privire la atitudinea pe care trebuie să o avem față de autoritățile civile guvernamentale?

Este frapant că Pavel a scris aceste cuvinte într-un timp în care lumea era condusă de un imperiu păgân capabil de o brutalitate extremă, fundamental corupt, care nu știa nimic despre adevăratul Dumnezeu și care, în câțiva ani, avea să pornească o mare persecuție împotriva acelor care doreau să I se închine lui Dumnezeu. Pavel însuși avea să fie condamnat la moarte de conducerea acestui imperiu. Și îi îndemna totuși pe creștini să fie cetățeni buni, chiar și sub o asemenea conducere! Conducerea, ca principiu, vine de la Dumnezeu. Oamenii au nevoie să trăiască într-o societate cu legi, reguli și standarde. Anarhia nu este un concept biblic.

Aceasta nu înseamnă totuși că Dumnezeu ar aproba toate formele sau toate metodele de conducere alese de diferitele conducători. Dimpotrivă! Nu suntem chiar atât de departe nici în timp, nici în spațiu de unele regimuri politice brutale. Dar chiar și în aceste condiții, creștinii ar trebui să respecte legile țării cât mai bine cu putință și să respecte guvernul, atâta vreme cât cerințele lui nu sunt în conflict cu cerințele lui Dumnezeu. Înainte de a

porni pe un drum pe care ar fi în conflict cu autoritățile, credinciosul ar trebui să se gândească bine, să se roage mult și să se sfătuiască și cu alții. Știm din profeție că va veni o vreme când urmașii credincioși ai lui Dumnezeu vor fi considerați ostili puterilor politice care vor stăpâni lumea (Apocalipsa 13). Până atunci, să facem tot ce putem, înaintea lui Dumnezeu, pentru a fi cetățeni buni în țara în care trăim.

„Noi trebuie să recunoaștem autoritatea omenească ca o orânduire stabilită de Dumnezeu și să învățăm că ascultarea de ea este o datorie sacră, în cadrul sferei ei legale. Dar, când cerințele ei vin în conflict cu cerințele lui Dumnezeu, atunci trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie recunoscut mai presus de toate legiurile omenești. (...)

Nu ni se cere să sfidăm autoritățile. Cuvintele noastre, fie ele vorbite, fie scrise, ar trebui să fie cumpănite cu grijă, ca nu cumva să se spună despre noi că am fi rostit ceva ce ne-ar înfățișa ca unii care am fi împotriva legii și a ordinii. Noi nu trebuie să spunem sau să facem ceva care ne-ar închide în mod neneccesar calea.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 53

Miercuri, 20 decembrie – Să vă iubiți unii pe alții!

4. Ce vrea să spună Pavel în Romani 13:8? Dacă îi iubim pe alții, înseamnă că nu mai avem obligația de a asculta de Legea lui Dumnezeu?

La fel ca Isus în Predica de pe Munte, Pavel amplifică aici cerințele Legii, arătând că dragostea trebuie să fie forța motivatoare a tuturor acțiunilor noastre. Întrucât Legea este o transcriere a caracterului lui Dumnezeu care este dragoste, a iubi înseamnă a împlini Legea. Totuși Pavel nu înlocuiește cerințele detaliate cu precizie în Lege cu vreun standard nedefinit al dragostei, așa cum afirmă unii creștini. Legea morală încă este obligatorie, deoarece ea arată păcatul - și cine poate să neghe realitatea păcatului? Iar Legea poate fi respectată cu adevărat doar când există iubire. Să nu uităm că unii dintre cei care L-au răstignit pe Hristos au fugit apoi acasă, ca să nu calce Sabatul!

5. Ce porunci a citat Pavel pentru a ilustra principiul iubirii în păzirea Legii? De ce tocmai aceste exemple? Romani 13:9,10

Este interesant de remarcat că Pavel nu introduce aici dragostea ca factor nou. El arată că principiul iubirii a făcut parte integrantă din sistemul Vechiului Testament, citând Leviticul 19:18: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” El apelează tot la Vechiul Testament pentru a susține Evanghelia pe care o propovăduia. Unii susțin că Pavel ar fi afirmat că doar cele câteva porunci menționate aici ar mai fi valabile. Atunci creștinul este liber să-și necinstească părinții, să se închine la idoli și să aibă alți dumnezei în afară de Domnul? Sigur că nu!

Să analizăm puțin contextul. Tema abordată de Pavel aici este relația cu semenii și, de aceea, menționează poruncile care vizează aceste relații. Nu avem motive să luăm afirmațiile sale ca argument că restul Legii ar fi fost desființat (vezi și Faptele 15:20; 1 Tesaloniceni 1:9; 1 Ioan 5:21). Mai mult decât atât, așa cum evidențiază scriitorii Noului Testament, când ne iubim unii pe alții, dovedim că îl iubim pe Dumnezeu (Matei 25:40; 1 Ioan 4:20,21).

Gândește-te la relația ta cu Dumnezeu și la măsura în care dovedești, în modul cum îi tratezi pe ceilalți, că ai o relație cu El. Cât de important este factorul „dragoste” în relația cu semenii? Cum poți învăța să-i iubești așa cum te iubește Dumnezeu pe tine? Ce te împiedică să-i iubești?

Joi, 21 decembrie – Acum mântuirea este mai aproape

6. Ce afirmație face Pavel în Romani 13:11?

După cum am menționat pe parcursul trimestrului, Pavel a urmărit un scop foarte precis cu această epistolă, și anume să clarifice pentru biserica din Roma, îndeosebi pentru credincioșii iudei de acolo, rolul credinței și al faptelor în cadrul Noului Legământ. Problema fierbinte era mântuirea și modul în care păcătosul este considerat neprihănit și sfânt înaintea Domnului. Pentru a-i ajuta pe aceia care puneau accent exclusiv pe Lege, Pavel a așezat Legea la locul cuvenit, arătând care este rolul ei. Deși, în teorie, chiar și în perioada Vechiului Testament

iudaismul a fost o religie a harului, în sânul său a apărut legalismul cu toate relele lui. Cât de atenți trebuie să fim, ca biserică, să nu facem aceeași greșeală!

7. La ce eveniment face referire Pavel în Romani 13:11-14 și ce ar trebui să facem noi în așteptarea acestui eveniment?

Ce interesant că Pavel li se adresează aici credincioșilor, îndemnându-i să se trezească din somn și să se pregătească, deoarece venirea lui Isus era aproape! El a scris aceste cuvinte cu circa două mii de ani în urmă, dar noi trebuie să trăim mereu în așteptarea apropiatei reveniri a lui Hristos. Din perspectivă strict personală, a experienței individuale, revenirea Sa este la fel de aproape ca momentul morții. Fie că vom închide ochii săptămâna viitoare sau peste patruzeci de ani, fie că vom dormi doar patru zile sau patru sute de ani, momentul este aproape. Când vom deschide ochii, primul lucru pe care îl vom vedea va fi a doua venire a lui Isus!

În Romani, Pavel nu se ocupă prea mult de revenirea Domnului Hristos, dar tratează acest subiect în detaliu în Tesaloniceni și în Corinteni. Este un subiect esențial în Biblie, îndeosebi în Noul Testament. Fără el și fără speranța pe care o oferă, credința noastră este practic lipsită de sens. Ce rost ar avea îndreptățirea prin credință dacă Isus nu ar reveni ca să ducă la capăt mântuirea noastră?

Având în vedere că revenirea lui Isus este iminentă, ce schimbări ar trebui să faci în viața ta?

Vineri, 22 decembrie – Un gând de încheiere

„În Biblie este descoperită voia lui Dumnezeu. Adevărurile din Cuvântul Său sunt declarațiile Celui Preaînalt. Omul care face din adevărurile acestea o parte a vieții lui ajunge o făptură nouă din toate punctele de vedere. El nu primește puteri mintale noi, dar întinericul care i-a încetșat înțelegerea prin neștiință și păcat este îndepărtat. Cuvintele: «Vă voi da o inimă nouă» înseamnă: «Vă voi da o minte nouă». O schimbare a inimii este însoțită întotdeauna de o convingere clară cu privire la datoria creștină, de o înțelegere a adevărului. Cei care acordă Scripturilor o atenție însoțită de rugăciune vor obține o înțelegere clară și o judecată sănătoasă, ca și când, prin întoarcerea la Dumnezeu, ar fi ajuns la un nivel mai înalt de inteligență.” - Ellen G. White, *My Life Today*, p. 24

„Domnul... vine în curând și noi trebuie să fim gata în așteptarea arătării Lui. O, cât de măreț va fi să-L vedem pe El și să fim salutați ca mântuiți ai Lui! Multă vreme am așteptat, dar nădejdea noastră nu trebuie să scadă. Dacă L-am vedea pe împăratul în frumusețea Lui, am fi pentru veșnicie fericiți. Îmi vine să strig: «Mergem spre casă!» Ne apropiem de timpul când Domnul Hristos va veni cu putere și mare slavă, spre a-i lua pe răscumpărații Săi în locuințele lor veșnice.” - Ellen G. White, *Mărturii*, voi. 8, p. 253

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Amos 2-8

1. Ce avea să se întâmple cu casele de iarnă, casele de vară și cu celelalte clădiri ale opulenței?
2. Ce atitudine aveau cei din Israel față de cel ce-i muștra la poarta cetății și care „vorbea din inimă”?
3. Ce aspecte morale fuseseră prefăcute în otravă și pelin?
4. Ce foamete neobișnuită a spus Domnul că va trimite în țara lui Israel?

Profeți și regi, capitolul 51

5. Ce anume nu se mai poate vedea în predicile de astăzi?